

РЕШЕНИЕ

№ 3254

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **8825** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 39 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба от Н. Д. Н., с адрес в [населено място], срещу мълчалив отказ на Агенцията по вписванията като администратор на лични данни по заявление вх. № 66-00-809 / 21.07.2021 г. да бъдат заличени негови лични данни, като съдружник в дружеството, достъпни публично в Търговския регистър в публикувания в пълнота в графа „Актуален учредителен акт“ дружествен договор на [фирма].

Жалбоподателят, чрез адв. Д., смята отказът за незаконосъобразен, като противоречащ на процесуалните правила и материалния закон. Посочва, че достъпните до неограничен брой хора негови лични данни / имена, ЕГН, номер на лична карта, дата на издаването ѝ и валидност, постоянен адрес/ създават възможност за злоупотреби, поради което е упражнил правото си да иска заличаването им, като включително е заявил, че оттегля съгласието си на основание чл.13, ал.9 от ЗТРРЮЛНЦ, но в едномесечния срок Агенцията не е реагирала по никакъв начин. Моли за отмяна на мълчаливия отказ на основание чл.39, ал.1 от ЗЗЛД, вр. чл.79, вр.чл.17, вр.чл.12, § 3 от Регламент / ЕС/ 2016 / 679 на Европейския парламент и Съвета, като ответникът бъде задължен да извърши заличаването. Претендира разноски.

Ответникът, Агенцията по вписванията, като администратор на лични данни, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от активно легитимирано лице, подало заявлението за заличаване на личните данни, насочена е срещу годин за оспорване акт – мълчалив отказ и в срока по чл.149, ал.2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София-град като взе предвид доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Н. Д. Н. е подал заявление вх. № 66-00-809 / 21.07.2021 г. до Агенцията по вписванията като администратор на лични данни да бъдат заличени негови лични данни като съдружник в дружеството [фирма], [населено място], достъпни в публичното пространство в Търговския регистър в публикувания в пълнота в графа „Актуален учредителен акт“ дружествен договор на дружеството. Посочил е, че достъпните до неограничен брой хора негови лични данни / имена, ЕГН, номер на лична карта, дата на издаването ѝ и валидност, постоянен адрес/ създават възможност за злоупотреби, поради което е упражнил правото си да иска заличаването им, като включително е заявил, че, в случай, че се приеме, че публикуването на личните ѝ данни е извършено връз основа на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то той оттегля съгласието си личните ѝ данни да бъдат обработвани чрез публикуването им в дружествения договор по партидата на горепосоченото търговско дружество.

Агенцията по вписванията, като администратор на лични данни, в едномесечния срок Агенцията не е реагирала по никакъв начин, като нито личните данни са били заличени, нито е постановен изричен отказ, нито пък е бил уведомен за някакво удължаване на срока.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Съдът приема за безспорно, че публикуването в Търговския регистър на данни за жалбоподателят, съдържащи се в дружествения договор по партидата на [фирма], [населено място] – трите имена, ЕГН, номер на лична карта и дата на издаване, точен адрес представляват "лични данни" по см. на чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

Нормата на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, озаглавена "Право на изтриване (право "да бъдеш забравен")", определя в § 1, че субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, § 1, буква а) или член 9 § 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, § 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, § 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрини с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се

прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

Според чл. 17, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато администраторът е направил личните данни обществено достояние и е задължен съгласно § 1 да изтрие личните данни, той, като отчита наличната технология и разходите по изпълнението, предприема разумни стъпки, включително технически мерки, за да уведоми администраторите, обработващи личните данни, че субектът на данните е поискал изтриване от тези администратори на всички връзки, копия или реплики на тези лични данни.

В чл. 17, § 3 Регламент (ЕС) 2016/679 се изключва приложението на горите правила доколкото обработването е необходимо: а) за упражняване на правото на свобода на изразяването и правото на информация; б) за спазване на правно задължение, което изисква обработване, предвидено в правото на Съюза или правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора или за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; в) по причини от обществен интерес в областта на общественото здраве в съответствие с член 9, § 2, букви з) и и), както и член 9, § 3; г) за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, § 1, доколкото съществува вероятност правото, установено в параграф 1, да направи невъзможно или сериозно да затрудни постигането на целите на това обработване; или д) за установяването, упражняването или защитата на правни претенции.

Искането на г-н Недкол, с което е сезирана Агенцията по вписванията представлява упражняване от страна на заявителя на правото му на изтриване на лични данни, изрично регламентирано в член 17 от Регламент (ЕС) 2016/679. В регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ компетентен да се произнесе по направеното искане за заличаване на лични данни е изпълнителният директор на Агенция по вписванията, доколкото чл. 6, ал. 2, т. 10 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията определя, че изпълнителният директор ръководи, координира и контролира съхраняването в единна информационна система на информацията в регистър БУЛСТАТ, в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в регистъра на имуществените отношения на съпрузите и поддържането на национална база данни за тези регистри.

Агенция по вписванията, при упражняване на дейността си по чл. 3, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ, действа в качеството на администратор на лични данни и като такъв ги обработва. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ Търговският регистър и Р. на юридическите лица с нестопанска цел е обща електронна база данни, съдържаща обстоятелствата, вписани по силата на закон, и актовете, обявени по силата на закон, за търговците и клоновете на чуждестранни търговци, юридическите лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел. Според ал. 2 на същия член обстоятелствата и актовете по ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на член 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена.

В случая обявеният акт е дружествен договор на дружество с ограничена отговорност. Според чл. 115, т. 3 от Търговския закон, дружественият договор на дружеството с ограничена отговорност, следва да съдържа името, съответно фирмата и единния

идентификационен код на съдружниците. Тъй като в случая жалбоподателят, като съдружник на О. е физическо лице, то следва да бъде индивидуализирано само с имената си.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ личните данни, подлежащи на обявяване, като законово изискуем реквизит на дружествения договор, са имената на съдружниците.

Подлежащите на вписване обстоятелства, се заявяват по ред регламентиран с чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ и Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Нормата на чл. 13, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ определя задължение на заявителя (лице по чл. 15 от същия закон) задължение да представи подлежащия на обявяване акт, съгласно изискванията на закона, както и заверени преписи от актовете, подлежащи на обявяване в търговския регистър, в които личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени.

Според чл. 13, ал. 9 на ЗТРРЮЛНЦ, когато в заявлението или в приложените към него документи са посочени лични данни, които не се изискват по закон, се смята, че предоставилите ги лица са дали съгласието си за тяхното обработване от агенцията и за предоставянето на публичен достъп до тях. Така въведената законова презумпция противоречи на първо място на забраната по чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, на чл. 115, т. 3 от ТЗ и на разпоредбите на чл. 4, § 11 и чл. 6, § 1, б. "а" от Регламент (ЕС) 2016/679.

Първата норма дефинира понятието "съгласие на субекта на данните", като сочи, че означава всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени.

В този смисъл, съгласието не може да бъде презумирано.

Администраторът на лични данни не може да бъде освободен от задължението, вменено му с чл. 7, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който когато обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни. Затова представянето на дружествения договор за обявяване без заверен препис от същия със заличени данни, не може да бъде определено като ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието на определено лице, свързаните с него лични данни да бъдат обработени. След като съгласието на субекта на данните не е изразено недвусмислено, то обработването им е незаконосъобразно по арг. на чл. 6 и чл. 7, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В случая, с подаденото на заявление от жалбоподателя до Агенцията по вписванията е изразено изрично несъгласие за обработване на личните му данни, поради което за администратора на лични данни не съществува никакво съмнение каква е волята на субекта на данни.

По горните съображения, съдът приема, че отказът на администратора на лични данни да заличи публикуваните лични данни на жалбоподателя, извън трите му имена, противоречи на материалния закон – разпоредбите на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, както и на разпоредбите на чл. 7, § 3, пр. 1 и чл. 17, § 1, б. "б.", пр. 1 от Регламента.

Мълчаливият отказ следва да бъде отменен, като незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 4 от АПК, а преписката да се изпрати на администратора на лични данни – Агенция по вписванията за ново произнасяне по заявлението на и изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящото решение.

Предвид изхода на спора и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на направените разноски по делото и представен списък, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноските за държавна такса от 10 лева и разноските за платено в брой адвокатско възнаграждение от 1 000 лева по представен договор за правна защита и съдействие от 30.07.2021 г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София – град, II а.о., 35 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Д. Н. мълчалив отказ на Агенцията по вписванията като администратор на лични данни по заявление вх. № 66-00-809 / 21.07.2021 г.

ИЗПРАЩА преписката на Агенцията по вписванията като администратор на лични данни за произнасяне по заявление вх. № 66-00-809 / 21.07.2021 г. в сроковете по чл. 12, ал. 3 от Регламент (ЕС) (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), съобразно указанията на съда в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на Н. Д. Н. с Е. сумата, в размер на 1010 (хиляда и десет) лева, представляваща разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: